

rentur; neque tamen intra hydriam nostram cupream remtentare de novo licebat, quòd foramen fundi justo jam amplius factum infectum reddi, aut nova laminâ superadferminatâ ad pristinam angustiam reduci commodè non posset. Quamobrem obviâ primùm ollæ fundum terebrâ ocyùs perforamus, ut apertura pisi majoris moleculam vix admitteret, orbiculoque dedolato minore in ollæ fundo super hanc aperturam posito manuque finistrâ detento, dextræ manûs digito medio foramen extus occludentes aquam affundi curamus illamque adimpleri; mox remotâ utraque manu, posteaquam ollam super tribus lapillis, tanquam super tripode, statuissemus, aquam ex foramine fundi profluentem, orbiculum autem ollæ fundo adhærentem conspiciamus, donec omnis aqua effluxisset. Idem verò cum orbiculo dedolato altero grandiore tentantes semel iterumque, spe rursus excidebamus, causam equidem facilè hariolati, posteaquam ollæ fundum propiùs inspectum in medio altiorem & circumcirca notabiliter depressiorem offendissemus; ita satis edocti, in proponendo hoc de orbiculis ligneis experimento, hanc cautionem vel inprimis addendam esse, quod in fitula non perforata non requiratur exactior vel in orbiculi basi vel in vasis fundo planities, ad I. Phæn. sc. exhibendum; in cæteris verò perforatæ fitulæ experimentis capiendis eò feliciùs omnia succedant, quo perfectior utrobique fuerit planities. Id quod equidem ampliùs confirmavit novum ejusdem rei tentamen in fitula lignea pusillo itidem foramine pertusa, cujus fundo magis complanato major æquè ac minor orbiculus, præmissis præmittendis, adhærebat ad extremæ guttæ effluxum usque.

Phæn. IX.

Phæn. X.

Phæn. XI.

VIII. Notavimus autem inter hæc varia tentamina hoc etiam, quòd hærens jam decenter orbiculus, ac hæsurus ulterius, eo momento, quo digitum foramini extus admoventes aquæ fluxum intercepissemus, fundum statim deseruerit, ad summa, ut in I Phæn. enixus: quod idem fiebat in

Phæn. XII.